ΕΤΟΣ Α-ον ΑΡ. 9. Βουκουρέστιον, Ἰουλίου 7/19. 1874

ΑΔΕΛΦΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.

FRATERNISATION DES PEUPLES D'ORIENT

ΔΕΚΕΒΑΛΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ κτλ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΝΑ ΠΑΣΑΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΜΕΘΕΞΙΣ ΤΟΥ ΩΡΑΙΟΥ ΦΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

PARTICIPATION DU BEAU SEXE AUX AFFAIRES D'ETAT.

«Φημὶ πάντων ἀνοητότατα τὰ νῦν ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν τόποις γίγνεσθαι, τὸ μὴ . . . . . ἐπιτηδεύειν ἄνδρας γυναιξὶ ταὐτὰ . . . . . ὡς δεῖ παιδείας τε καὶ τῶν ἄλλων ὅ,τι μάλιστα κοινωνεῖν τὸ θῆλυ γένος ἡμῖν τῷ τῶν ἀῤῥένων γένει». *Πλατ.* Περὶ Γυναικῶν Ἀγωγῆς.

«Εὖ γὰρ ἴστε, ὦ Ἕλληνες, ὅτι ᾧ πλεῖστον διαφέρετε τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, τῷ πρός τε τοὺς Θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς ὁσίως καὶ πρὸς τὴν πατρίδα φιλοτίμως ἔχειν».

Ἀνατολικὴ Ἐπιθεώρησις.

Αἱ τουρκικαὶ τῆς Κρήτης ἀρχαί, ἐταράχθησαν διά τινα ἐπιστολὴν ἀνώνυμον, ἣν δῆθεν οἱ μετανάσται Κρῆτες ἀπέστειλαν εἴς τινας ἀρχηγοὺς τοῦ Νομοῦ Χανίων. Τὸ περιεχόμενον τῆς πιασθείσης ἐπιστολῆς, καθὰ μανθάνομεν, ἦτον οὐχὶ ἐπαναστατικὸν, οὔτε διαταρακτικὸν ἢ ἐρεθιστικὸν τῶν πνευμάτων, καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδὲν ὅποπτον περιεῖχεν, ὥστε νὰ προκαλέσῃ κατ' οἶκον ἐρεύνας καὶ ἀπειλὰς τοῦ Πασᾶ.

Ἦτον ἁπλῆ «διαμαρτύρησις» τῶν μεταναστῶν, οἵτινες κατήντησαν πλάνητες, ἀνέστιοι καὶ ἐπαῖται οἴμοι! εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς ἐνδόξου Κρήτης! Ἦτον ὑπόμνημα περικλεῖον τοὺς ἑξῆς πρωτίστους ὅρους:

«Α.' τὴν «Ἰσαρχίαν,» καλῶς ὁρισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Χάττι-Χουμαϊούν καὶ τῶν διακοινώσεων τοῦ Φουάτ.

Β.' τὴν «συμμετοχὴν» τῶν Κρητῶν τοῖς πολιτικοῖς τοῦ Τόπου δικαιώμασι.

Γ.' τὴν σύστασιν Βουλῆς, συγκειμένης ὑπὸ Τούρκων καὶ Χριστιανῶν διὰ τὸ γενικὸν καλὸν καὶ διὰ τὴν ὕψωσιν τῆς καταπεπτωκυίας γυναικὸς ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

«Ὁ Ἀγγελιαφόρος τῆς Ἀνατολῆς» γράφει ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου τὰ ἑφεξῆς:

«Ἂς μὴν ἀπατώμεθα· τ'ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἡ κατάστασις (τῆς Τουρκίας) κατήντησεν ἀνέφικτος. Αἱ διὰ διαταγμάτων γραφεῖσαι ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ τόπου μεταρρυθμίσεις οὐδὲν μέχρι τοῦδε μετερρύθμισαν.

Εἶναι καιρὸς νὰ ἐννοήσωμεν ἐπὶ τέλους ὅτι μ'ἓν ξηρὸν φιρμάνιον δὲν δύναται νὰ μεταμορφωθῇ ἔθνος λίαν ὀπισθοδρομικὸν, οὗ τὰ οἰκονομικὰ παρουσιάζουν τὸν ἐλεεινότερον πίνακα.

....Ἡ κατακτητικὴ φυλὴ ἐκλείπει ὁσημέραι εἰς τὰς πόλεις ὡς καὶ εἰς τοὺς δήμους· τοῦτο εἶναι ἀναντίρρητον. Ἀπ' ἐναντίας, τὸ χριστιανικὸν στοιχεῖον ἀντικαθιστᾷ αὐτὴν, κατέχον θέσιν ὑπερτέραν καὶ ἀξιοσημειωτοτέραν καθ' ὅλην τοῦ Κράτους τὴν ἔκτασιν.

Δὲν λέγω περὶ Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἔνθα ὡς οἴδατε τὸ χριστιανικὸν στοιχεῖον κυριεύει. Τί συμβαίνει ὅμως πέραν τῶν σειρῶν τοῦ Ταύρου, ἐν Συρίᾳ, εἰς Λατάκειαν, Τρίπολιν, Βηρυττόν; οὐδεὶς ἀγνοεῖ ὅτι εἰς τὰς πόλεις αὐτὰς οἱ Τοῦρκοί εἰσιν ὀλιγαριθμότεροι ἢ οἱ Εὐρωπαῖοι. Τὸ δὲ Λιβάνιον Ὄρος καὶ αἱ Τουρκικαὶ Νῆσοι; Ἡ Χίος μὲ τὰς αἱματηράς της ἀναμνήσεις, ἡ Μιτυλήνη, ἡ Ῥόδος, Κύπρος, Σάμος καὶ τοσαῦται ἄλλαι δὲν κατοικοῦνται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν χριστιανῶν;

Ἡ δὲ Ἡρωϊκὴ νῆσος Κρήτη, ἥτις μόνη καὶ ἐκ τοῦ μηδενὸς ἠδυνήθη ν' ἀντιστῇ ἐπὶ τρία ἔτη κατὰ τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῶν ὠργανισμένων εὐρωπαϊκῶς στρατῶν της ὡς καὶ τοῦ κολοσσαίου στόλου της; Δὲν ἐξακολουθήσω. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις, ἥτις δὲν στερεῖται ἀξίων ἀνδρῶν ὅπως ἐκτιμήσωσι δεόντως τὴν θέσιν της, ὀφείλει νὰ ἐννοήσῃ ὅτι αἱ χριστιανικαὶ αὗται πεπολιτισμέναι καὶ πεπαιδευμέναι ἐθνικότητες ἀξίζουσι καλλιτέρας τύχης, καὶ ὅτι δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι πλέον ὡς παρίαι. Ἂς ταῖς δείξῃ τὴν ἣν ὀφείλουσι κατέχειν θέσιν διὰ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν νομίμων πόθων των ἐκτελοῦσα ὑψηλῆς πολιτικῆς ἔργον, ὅπερ συμβάντα σοβαρὰ προσεχῶς ἀναφανησόμενα ἐπιτάττουσιν αὐτοκρατορικῶς.»

Καταχωροῦμεν καὶ γαλλιστὶ τὸ κείμενον τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ Διπλωματῶν καὶ ἀποφυγὴν παρεξηγήσεων, ὅτι δῆθεν τεκταίνεται νέα ἐπανάστασις ἐκεῖ ἢ ἀλλαχοῦ τῆς Ῥωμυλίας ἢ τῆς Ἀνατολῆς.

Ἐν τούτοις ἡ Ῥωσσία προκαθαίρει τὴν εἰς Βυζάντιον καὶ Ἰνδίας ἄγουσαν διὰ στρατηγημάτων μεγαλοφυῶν τῶν ἑφεξῆς:

α.' Καθυπέταξε τὸ νοτιανατολικὸν τῆς Κασπίας θαλάσσης, ἑνώσασα τοῦτο τῷ Κυβερνείῳ τοῦ Καυκάσου.

β.' Προσήγγισε τῷ Ἐράτ καὶ ταῖς Ἰνδίαις διὰ τῆς κατοχῆς μεγάλης κοιλάδος τοῦ Ἀτροὺκ καὶ τῆς ὑποταγῆς πολλῶν φυλῶν τουρκομάνων.

γ.' Ὑπεκκαίει λίαν εὐφυῶς τὸ μεταξὺ Περσῶν καὶ Ὀθωμανῶν μῖσος πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ της.

Ὄντως μεγαλουργὸς καὶ βαθύνους πολιτικὸς ὁ Πρίγκιψ Γορτσακὼφ, μολονότι ἐκίνησε τὸν χόλον τῆς Ἀγγλίας, ἀποποιουμένης τοῦ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν Σύνοδον τῶν Βρυξελλῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ῥωσσικοῦ Προγράμματος.

Πόσον δίκαιον εἶχον οἱ Γαλάται, πολιτικοί τε καὶ φιλολόγοι, ὁπότε ἀπὸ τοῦ 1845 ἀκόμην ἀπεκάλυπτον εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς τὰ ῥωσσικὰ σχέδια! Ποσάκις ὁ εὐγενὴς καὶ ἔνθους περὶ τὰ πάτρια Blancard ἀπὸ τῆς διδασκαλικῆς αὐτοῦ ἕδρας ἐν Ἰωαννίνοις καὶ Ἀθήναις ἔλεγεν, ὅτι ἐλεύσεται ἦμαρ ἐκσλαβισμοῦ οὐ μόνον τῆς κεντρικῆς Ἀνατολῆς ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Ῥωμυλίας! Ὡς καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ ὄργανον τοῦ πρ. Ναπολέοντος «l'Opinion Nationale» ὑπεδείκνυε δι' ἀκαταμαχήτων ἐπιχειρημάτων ὅτι «ἢ χείμαρρος Σλαβισμοῦ κατακλύσει τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν, ἢ ἡ ἱερὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ ὁμοσπονδίας πνοὴ σώσει τὰ ἔθνη.»

Καὶ δὲν εἶναι ἀλήθεια; Πολιτικὴ καὶ ἐθνισμὸς Σλαβικὸς ἐν τοῖς σπλάγχνοις τῆς Αὐστρίας· ταὐτὸ στοιχεῖον ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ἄκροις τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας· τὸ ἴδιον πολίτευμα ἐν τῷ κέντρῳ τῆς Ἀρμενίας, Ἀφγανιστὰν, Περσίας, μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς Τραπεζοῦντος. Μᾶς ἐπλάκωσε λοιπὸν ὁ σλαβισμὸς πανταχόθεν, φίλοι λαοὶ τῆς Ἀνατολῆς! ὅσον καὶ ἂν διαῤῥαγῶμεν κραυγάζοντες, Ἑλληνισμὸς ἢ ἐκλατινισμός! Τί τὸ ποιητέον; Ἀναβάλλωμεν ἐς ἄλλοτε τὴν ἀπάντησιν εἰς τοιαύτην σπουδαίαν ἐπερώτησιν.

Προξενικὴ Δικαιοδοσία ἐν Δακίᾳ.

Οἰκτρὸς καὶ δυστυχὴς ὁ Ἕλλην ἐν τῇ Δακίᾳ δι' ἄλλα μὲν καὶ πολλὰ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐλεεινὴν *διαδικασίαν* ὡς καὶ τὴν ἐλεεινοτέραν *διεπεξαγωγὴν* τῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων. Μεγάλα καὶ πολλὰ περιεμένοντο μετὰ τὴν ἀνανέωσιν τῶν φιλικῶν σχέσεων Δακίας καὶ Ἑλλάδος, οὐχ ἧττον ὅμως εἰς χείρονα σήμερον ἢ πρότερον εὑρισκόμεθα κατάστασιν.

Ἑλληνόπαιδες ἁρπάζονται ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν, οὐδεμίαν ἢ ὀλιγίστην ἠχὼ εὑρισκούσης τῆς φωνῆς τοῦ Κ. Προξένου. Εἰς στρατευσίμους ἢ ἀστυφύλακας τοπικοὺς κατατάσσεται ὁ Ἕλλην, οὐδεμίαν ἱκανοποίησιν λαμβάνει διὰ τῆς Προξενικῆς διαμαρτυρήσεως. Εἰς ἐγχώρια δικαστήρια ἀναγκάζεται ὅτε νὰ καταφύγῃ, διὰ μιᾶς ἐνστάσεως ἀμέσως αὐτὰ κηρύττονται ἀναρμόδια πρὸς διαδικασίαν· προσφεύγων δὲ εἰς τὰ Προξενικὰ ἄχρις οὗ ἐκδοθῇ ἡ ἀπόφασις, δι' ἣν δαπανᾷ εἰς δικηγορικὰ, δικαστικὰ, ξενοδοχικὰ καὶ λοιπὰ περίπου τῶν 400 φράγκων ἐπὶ μικρᾶς τινος διαφορᾶς, ἡ ἀπόφασις αὕτη θεωρεῖται ὡς *χάρτης ἄκυρος*, διατί; διότι τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον δὲν δύναται νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἀπόφασιν ἄνευ τοῦ ἐκτελεστηρίου τῆς ἐγχωρίου ἀρχῆς.

Ὁ κάτοχος Ἑλληνικῶν δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἀφοῦ δαπανήσει ἀρκετὸν χρόνον εἰς μεταφράσεις, ἐπικυρώσεις τούτων καὶ λοιπὰς δαπάνας, ἀποτεινόμενος εἰς τὰ ἁρμόδια ἐγχώρια Δικαστήρια, ὅπως περιάψῃ τὸν τύπον τῆς σημάνσεως καὶ ἐνεργήσῃ διὰ τῶν ἁρμοδίων δικαστικῶν κλητήρων (*portăreĭ*) τὴν ἐκτέλεσιν, τί ἀπαντᾷ; ἀναρίθμητα καὶ ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια, ὡς ἡ μὴ ἀναγνώρισις Προξενικῆς δικαιοδοσίας καὶ Προξενικῶν ἀποφάσεων ἀπαγόρευσις κτλ.

Εἰς τοιαύτην λοιπὸν ἐλεεινὴν κατάστασιν

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Ἐφεσπερὶς περὶ Αἰγύπτου καὶ τοῦ Σουεζικοῦ Λειβήθρου.

(*ἀπαγγελθεῖσα ἐν τῷ Ἀθηναίῳ ῥωμουνιστὶ*).

(ὑπὸ Θωμᾶ Α. Πασχίδου).

(Κεφ. ΙΒ'. (Ἴδε Ἀρ. 8).

Ἡ διώρυξ τοῦ Σουὲζ, ἡ Ἰσθμία διώρυξ, τὸ θαλάσσιον Λείβηθρον, τοιαύτας ὀνομασίας φέρει τὸ γιγάντειον τοῦτο ἔργον, τὸ τελεσθὲν ὑπὸ Φερδινάνδου Δὲ-Λεσὲψ, τοῦ νουνεχοῦς τούτου καὶ ἀκαμάτου ἀνδρὸς Γαλάτου, ἐφ' οὗ τὸ μέτωπον διαλάμπει ὡς ἀδάμας, ὁ στέφανος τῆς ἀθανασίας.

Ναὶ, ὦ ἔντιμον Ἀκροατήριον, τῇ Γαλλίᾳ, τῇ ἐνδόξῳ ποτὲ ταύτῃ χώρᾳ, μάρτυρι πρό τινος, ἐνταφιασθείσῃ ἐπί τινα καιρὸν, ἀναστάσῃ ὅμως σήμερον ὡς ὁ φοῖνιξ, ἐπειδὴ ἡ *Δημοκρατία*, τὸ ἀνάκτορον τοῦ σοφοῦ *βασιλέως λαοῦ*, οὐχὶ ὅμως καὶ ἀμαθοῦς, ἀνῳκοδόμηται ἤδη ἐπὶ βάσεων στερῥῶν καὶ ἀκραδάντων, χάρις ταῖς προσπαθείαις καὶ τοῖς ἀγῶσι τοῦ σωτῆρος νοός, τοῦ Νέστορος τῆς Γαλλίας.... «*τοῦ καὶ ἀπὸ γλώττης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή*» κατὰ τὴν Ὁμηρικὴν ἔκφρασιν, ἡ Δημοκρατία, Κυρίαι καὶ Κύριοι, ὁ ἀετὸς οὗτος τῶν πολιτειῶν καὶ Κρατῶν, ἥτις δέδωκε πτέρυγας νουνεχείας, πατριωτισμοῦ, αἰσθημάτων γενναίων εἴς τε τοὺς ἀρχαίους καὶ τοὺς νεωτέρους λαοὺς, ὅπως ὑπῆρξαν οἱ Ἑβραῖοι πρὸ τοῦ Σαοὺλ, οἱ Ῥωμαῖοι ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ Νουμᾶ, οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Σωκράτους, οἱ Καρχηδόνιοι ἐν τῇ ἐποχῇ τοῦ Ἀσδρούβα καὶ Ἀννίβα, οἱ Ἐλουήτιοι, οἱ Ἀμερικανοί, οἱ Γάλλοι καὶ οἱ νῦν Ἱσπανοί, ἡ Δημοκρατία, ὁδηγουμένη ὑπὸ τῆς Σοφίας καὶ τῆς στερεᾶς πίστεως ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἀρχῶν τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας ἔσωσε καὶ σώσει τὰς μελλούσας γενεὰς, ἐὰν ἔχῃ ὡς γνώμονα *τὴν ὕψωσιν τοῦ εὐγενοῦς καὶ ὡραίου φύλου, καὶ τὴν ἠθικοποίησιν τοῦ παιδίου μέχρι τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας.* Τῇ Γαλλίᾳ, φημί, ἥτις ἔτυχεν ὑπὸ τὸ πολίτευμα δυστυχοῦς μὲν, ἀλλὰ μεγάλου αὐτοκράτορος, ὅστις κακῶς ἀρχῆθεν ἐποίησεν ἵνα δειχθῇ ἐπίορκος, ὀφείλομεν τὴν διώρυξιν τοῦ Λειβήθρου τούτου, τοῦ ἐλαττώσαντος τὸ ὁδοιπορικὸν 6,250 λευγῶν εἰς 2,526 ἀπὸ τῆς πρωτευούσης τῆς Δακορουμανίας καὶ μέχρι τῆς πρωτευούσης τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τοῦ διευκολύναντος τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῆς Δύσεως μετὰ τῆς Κεντρικῆς Ἀνατολῆς, δίκην πτήσεως θελξικαρδίου καὶ καταπληκτικῆς, ἐπειδὴ ἀναχωρῶν τις ἐντεῦθεν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ τῶν ταχυατμοπλόων ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν φθάνει κατ' εὐθεῖαν εἰς Σουὲζ τὸ ἄκρον τῆς διώρυγος, διὰ Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης, Ἀλεξανδρείας καὶ Πορτ-Σαΐδ, τοῦ ὁρίου τῆς παρακτίας ταύτης διώρυγος.

Κεφ. ΙΓ-ον.

Ἰδοὺ δὲ καὶ τὸ ἱστορικὸν τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου ἐν βραχυλογίᾳ:

Ἡ ἰδέα τῆς ἑνώσεως τῶν θαλασσῶν, τῆς Μεσογείου καὶ Ἐρυθρᾶς, ἀπεκυήθη ἐν τῇ ἀρχαιότητι, ὡς καὶ ὁ κύριος Μ. Πανᾶς ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ προξενείου ἀποδεικνύει τοῦτο ἐν τῇ σπουδαίᾳ μονογραφίᾳ του, ἐσχεδιάσθη δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος, τῆς ἐκτελέσεως ἐμποδισθείσης ἕνεκα τῶν ἐπελθόντων συμβάντων καὶ ἰδίως ἕνεκα τῶν ἐπιστημονικῶν ἀντιλογιῶν. Τῷ 1830 ὁ τοποτηρητὴς Ἄγγλος Waghorn ἐξωμάλυνε τὸν Σουέζειον Ἰσθμὸν καὶ ἀπέδειξε τὸ εὐχερὲς τῆς ἐπιχειρήσεως ἄνευ κινδύνου ἢ ἀπειλῆς πλημμύρας, ὡς ἐπιστεύετο τότε. Ὁ κύριος δὲ-Λεσσὲψ ἦν ἐν Καΐρῳ, καὶ τότε συνέλαβε τὸ σχέδιον τοῦ πραγματοποιῆσαι τὴν ἰδέαν καὶ ἐπιλῦσαι τὸ ζήτημα, τὸ ἐπασχολοῦν τὸ πνεῦμα τῶν ἀνδρῶν τῆς ἐπιστήμης. Τῷ 1854 Νοεμβρίου 30 ὁ Μωχαμὲτ Σαΐδ, πρῴην ἀντιβασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου, ἐξέδωκε τὸ παραχωρητήριον ἐν χειρὶ τοῦ Λεσσὲψ, ὅστις ἀμέσως συνεκρότησεν Ἑταιρίαν, βοηθουμένην καὶ ὑπὸ Ἐπιτροπῆς Διεθνοῦς γεωμετρικῆς. Παραδεχθέντος ὅθεν ἵνα καταστρωθῇ τὸ σχέδιον ὑπὸ δύο Γάλλων γεωμετρῶν, διατελούντων ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ἀντιβασιλέως, ἠνοίχθη ἀμέσως κατάλογος, καὶ τῷ 1859 αἱ πρῶται ἐργασίαι τῆς ἐγκαταστάσεως ἤρξαντο ἐπὶ τοῦ Σημιτοχαμιτικοῦ δαπέδου.

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς Σαΐδ, ὁ ἄξιος οὗτος διάδοχος καὶ υἱὸς τοῦ Μακεδόνος Μεχμὲτ Ἀλῆ προσέφερεν 88,000,000 φράγκων, οὗ ἕνεκα καὶ ἡ θαλασσία Ἑταιρία διηώνισε τὴν μνήμην αὐτοῦ τοῦ πρώτου λιμένος τῆς διώρυγος ταύτης ὀνομασθέντος Πὸρτ-Σαΐδ, πόλεως ἀποικισθείσης ἤδη καὶ εὐθυγράμμως οἰκοδομηθείσης. Ἡ Γαλλία προσέφερε διὰ μετοχῶν 112 ἑκατομ. φράγκων, τῶν μᾶλλον κολοσσιαίων μηχανῶν, τῶν μᾶλλον ἐκπληκτικῶν βορβοροφάγων ἁτμαμαξῶν, τῶν μᾶλλον δυσπεριγράπτων ἀρχιμηδείων ἐργαλείων με-

εὑρισκομένων ἡμῶν, ἤθελεν εἶσθαι σωτηριώδης συμβουλὴ ἣν εὐσεβάστως ἀποτείνομεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν τοῦ νὰ εὐαρεστηθῇ αὕτη νὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ τῆς Προξενικῆς Διαδικασίας, καὶ ἀφοῦ δὲν δύναται νὰ ἐπέλθῃ θεραπεία τοῦ κακοῦ, πρώτη ἤθελε χειροκροτηθῇ καταργοῦσα τὴν ἑτεροδικίαν ἐν Δακίᾳ ὑπὸ ὅρους βεβαίως ἐπωφελεῖς διὰ τοὺς ὑπηκόους Ἕλληνας καὶ μάλιστα διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι δικαστικὰς ἀποφάσεις, ἵνα ἔχωσι ταὐτὸν κῦρος οἷον καὶ αἱ τῶν ἐγχωρίων Δικαστηρίων ἐνταῦθα.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις πράττουσα οὕτω ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀναστέλλει τὴν καθημερινὴν σχεδὸν ἕνεκα τῶν Προξενικῶν ἀτασθαλιῶν ἐκφύλισιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐκτελεῖ καθῆκον πατρικὸν διὰ τοὺς ἐν Δακίᾳ Ἕλληνας, ἐφελκύουσα συγχρόνως καὶ τὴν συμπάθειαν τοῦ τόπου, ᾧτινι συνδεόμεθα, ἂν πρώτη καταργήσῃ τὸ τῆς *Ἑτεροδικίας* σύστημα, ὅπερ οὔτε εἰς τῆς Αἰγύπτου τὰς πόλεις δὲν ἔχει πλέον λόγον νὰ ὑφίσταται.

Παραλείπομεν δὰ ὅτι τότε θέλουσι παύσει καὶ αἱ καταχρήσεις τῶν Προξενικῶν ὑπαλλήλων, αἵτινες περιῆλθον εἰς τὰς ἀκοὰς καὶ αὐτῶν τῶν ξένων καὶ ἐγχωρίων ἀρχῶν, ἃς *διὰ τὰς ἀσχημίας* οὔτε καταδεχόμεθα ν' ἀναφέρωμεν ὧδε, ἐπειδὴ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου μας δὲν εἶναι ἡ *τῶν ἀτόμων* ἔστω καὶ *ἐπισήμων* προσβολή, ἀλλ' ἡ τῶν γενικῶν καὶ ἐθνικῶν Ζητημάτων ἐξέτασις καὶ ἐλεγκτικὴ ὅσον τὸ δυνατὸν ἔρευνα.

Ἑλληνικὴ Βραΐλας Κοινότης.

Ἐν τῷ μέσῳ ἄλγους καρδιακοῦ διὰ τὴν ἀναλγησίαν τῶν ἐνταῦθα *ἁρμοδίων* ὑπὲρ Σχολείου καὶ Παρθεναγωγείου ἀκτὶς χαρᾶς εἰσέδυσεν εἰς τὴν ψυχήν μας, ὅτε ἐν τῷ *Ἀθηναίῳ* τὴν 30-ὴν Ἰουνίου πορευθέντες πρὸς θέαν τῶν στεφομένων θυγατέρων τῆς Δακίας ἠκούσαμεν ὅτι ἐν Βραΐλᾳ, τῇ ἑλληνοκατοικήτῳ καὶ εὐλιμένῳ ταύτῃ πόλει, ἐτελέσθησαν ἀξιοπρεπῶς καὶ εὐκόσμως αἱ ἐξετάσεις τοῦ Σχολείου τῶν ἀῤῥένων καὶ τῶν κορασίων, εἰς ἃς παρῆσαν καὶ ἐκ Βουκουρεστίου οἰκογένειαι.

Ὄντως ἀξιέπαινοι οἱ φιλογενεῖς κάτοικοι τῆς Βραΐλας, ἄξιαι δ' ἐγκωμίων αἱ φιλόμουσοι Ἑλληνίδες, διότι διὰ τῆς ἐπιμονῆς, καρτερίας καὶ εὐσταθείας των γιγάντεια ἔργα κατωρθώθησαν μεθ' ὅλας τὰς ἀνθελληνικὰς διαβολὰς καὶ ἀντενεργείας. Ἐκεῖ μὲν ἀπαντᾷ τις Σχολεῖον ἀῤῥένων καὶ Σύλλογον φιλολογικόν, ἐκεῖ δὲ Φυτώριον Μουσῶν, ἔνθα ὡς ἀπὸ ἄντρου εὐώδους ἐξέρχονται νύμφαι τερετίζουσαι τὰ μελίῤῥυτα καὶ γλυκίλαλα τῆς Ἑλληνίδος γλώσσης λόγια ἢ καὶ κλειδοκυμβαλίζουσαι τὰ τῶν ἡρώων ἢ τῶν ποιητῶν κύκνεια ᾄσματα· παρέκει λέσχην ὡραίαν καὶ τερψίκαρδον διὰ τὰ ἐν αὐτῇ διάφορα τεύχη καὶ εἰκονογραφικὰ ἔργα· δεξιὰ Καταστήματα Ἑλληνεπίγραφα καὶ Ἑταιρίας ἐμπορικάς. ἀριστερὰ Ξενῶνας καὶ Ἀθροιστήρια Ἑλληνεπώνυμα τὴν Σύρον ἢ τὸν Πειραῖα ἀναμιμνήσκοντα. Ἐν δὲ τῷ μέσῳ τούτων πάντων ὑψοῦται μαρμαρόστιλπνος καὶ λιθόδμητος ὁ κολοσσαῖος ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ ΝΑΟΣ, ὁ μεγαλοπρεπὴς τὴν θέαν καὶ ὑπερκαλλὴς τὴν ὄψιν, ὁ τὴν ἀρχαίαν τῶν ἀμιμήτων τέχνην μακρόθεν ἀναπολῶν καὶ τὸν Γοτθικὸν σὺν τῷ Κορινθιακῷ ἀναμὶξ ῥυθμὸν ἐμφαίνων, ὁ τὴν μαρμαρολάξευτον προμετωπίδα χρυσεγγράπτως δίκην ἀετοῦ πτερυγοφόρου φέρων, ἔνδον δὲ τὸ Βυζαντινὸν πάνυ ὡραίως ἀπεικάζων σύστημα. Καλλιτέχνημα ὄντως ἀρχιτεκτονικὸν ὑπὸ ἀξέστου ἀριστοτέχνου οἰκοδομηθὲν, περιποιοῦν τιμὴν αὐτῷ τε καὶ τῇ τῆς Βραΐλας φιλευσεβεῖ χορείᾳ.

Καὶ ναὶ μὲν ἔπρεπεν ἵνα ληφθῇ πρόνοια, ὡς πολλάκις ἐγράψαμεν εἰς Βυζαντινὰ φύλλα καὶ ἐγχώρια, ὅπως ἀφιεροῦτο εἰς τὴν Ἱερὰν τῆς Ἑλλάδος Σύνοδον ἔκτοτε πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐσχάτως διακωμωδηθέντων, ἅτινα δύνανται νὰ ἐπαναληφθῶσι καὶ εἰς τὸ μέλλον, ὡς συμβαίνει πολλαχοῦ δυστυχῶς ἀπὸ μέρους κακεντρεχῶν καὶ φθονερῶν *ἀνθρωπαρίων* εἰς οἱανδήποτε ἐθνικότητα καὶ ἂν *αὐτὰ* ἀνήκωσι, οὐχ ἧττον ὅμως ἂς εὐχαριστηθῶμεν καὶ ὅπως ἔχῃ τανῦν, ἀφοῦ οἱ *προκομμένοι* τότε ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ἐζήτησαν ἄδειαν ἐγέρσεως Ναοῦ, καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Ἑλληνισμὸς καὶ ἡ ὀρθοδοξία ἐλακπατοῦντο, Μοναὶ Ἑλληνικαὶ καὶ ἐγχώριοι ἐλεηλατοῦντο, ἄμφια βαρύτιμα καὶ κειμήλια ἀδαμαντοκόλλητα, ὡς ἐν καιρῷ τοῦ Βαλτάσαρ, περιεφρονοῦντο, Ἡγούμενοι σεβάσμιοι ἐφυλακίζοντο, ἡ δ' Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐν αὐτῇ τῇ Ἁγίᾳ τῶν Παθῶν Ἑβδομάδι ἐξωρίζετο ἀπὸ τὰς Ἐκκλησίας ὑπ' ἐκείνων, οἵτινες αὐτὴν ἐβόζασαν καὶ δι' αὐτῆς ἀνεδείχθησαν. Ἂς ὄψωνται!

Καὶ ὅμως τὸ πάθημα τῆς Βραΐλας καὶ τοῦ Γεωργέβου, τοῦ Καλαφατίου, τῆς Στεφανουπόλεως, Ὀρσόβας καὶ Πέστης ἂς χρησιμεύσῃ κἂν ὡς μάθημα εἰς τὰς ἄλλας παριστρίους καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Δακίας Ἀποικίας διὰ νὰ γίνωνται προσεκτικώτεροι εἰς τὸ ἐφεξῆς, καὶ μάλιστα ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία τοῦ τόπου διατελεῖ εἰσέτι *μετέωρος* καὶ *ὑπὸ ἐπιτίμιον* ἅπαντος τοῦ Ὀρθοδόξου τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας θιάσου, ὡς ἡ *Διαγνώμη* ἀποφαίνεται, Ἀρχιερεῖς πεπαιδευμένοι καὶ εὐσεβέστατοι ὡμολόγησαν, φυλλα ῥωμουνικά, *Reforma*, *Ecclesia*, *Viitorul* συνέγραψαν, ἡμεῖς δὲ διγλώττως μεθηρμηνεύσαμεν.

Πρόσφατοι ἐπιστολαὶ τῆς Μ. τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Μητροπολίτην τοῦ Τόπου διαῤῥήδην τοῦτο μαρτυροῦσι, τὸν Πολιτικὸν Γάμον, τὸ Πολιτικὸν βάπτισμα καὶ ἕτερα παράχορδα καὶ παράτυπα καταδικάζουσαι καὶ τὴν θεραπείαν τούτων προσεχῶς ὑποσχόμεναι, ὅπερ ἐκ μέσης καρδίας ἐπιθυμοῦμεν ἐπευχόμενοι.

Πλὴν ἀλλ' ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον, ἀφ' οὗ ἠρξάμεθα. Χάρις λοιπὸν εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν φιλομούσων ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ ἰδίως εἰς ἐπισημότητάς τινας φιλολογικὰς καὶ ἰατρικάς, ἃς δὲν ἀνομάζομεν ἵνα μὴ κεντήσωμεν τὴν φιλοτιμίαν των, ἡ Βραΐλα κέκτηται Μουσοτρόφα τεμένη, ἅτινα ἐφέτος ηὐδοκίμησαν τὰ μάλιστα, ἐπισπάσαντα τὸν θαυμασμὸν καὶ τῶν ξένων αὐτῶν, ὅσοι παρέστησαν κατὰ καθῆκον ἢ δι' ἀβροφροσύνην εἰς τὰς γενικὰς ἐκεῖ ἐξετάσεις

Η ΕΝ ΓΑΛΑΖΙΩ ΕΛΛ. ΚΟΙΝΟΤΗΣ

Δὲν μένει ὅμως κατωτέρα καὶ ἡ Ἑλληνοτραφὴς Κοινότης τοῦ Γαλαΐου· ἀφ' ἑνὸς Διδακτήρια λίαν καλῶς κατηρτισμένα καὶ ὑπὸ σοφῶν, ἠθικῶν καὶ ἐντίμων καθηγητῶν διευθυνόμενα, ἔνθα ἑκατοντάδες μαθητῶν ἐκπαιδεύονται ὀμόνον τὸν λόγιον ἀλλὰ καὶ τὸν κερδῷον Ἑρμῆν, καὶ τὸ ἄξιον μνείας πολυγλώττως, κάλλιστα δ' ἀνταποκριθέντα ταῖς προσδυκίαις τῶν ἐκεῖσε ὁμογενῶν εἰς τὰς ἐφετεινὰς ἐξετάσεις, ἐν αἷς παρῆν ἐκλεκτὸς κόσμος ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ μάλιστα εὐπαιδεύτων Κυριῶν· ἀφ' ἑτέρου Καταστήματα καὶ οἰκοδομήματα καὶ Ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρεῖαι, τὰ πάντα Ἑλληνεπώνυμα, ἀγλαΐζοντα τὴν πόλιν καὶ τὸν λιμένα διὰ τὸ καθάριον καὶ κομψοπρεπὲς, ὅπερ ἐλλείπει ἐν τῇ πρωτευούσῃ μας· ἀλλὰ καὶ ναὸς καλλίδμητος καὶ εἰκονογραφικώτατος μετὰ πρεσβυτερίου καὶ χοροῦ μουσικοῦ καὶ Ἐπιτρόπων φιλευσεβῶν καὶ φιλοκάλων ἐξωραΐζουσι τὸ Γαλάζιον, μεταξὺ τῶν πρωτίστων τῆς Δακίας λιμένων κατατασσόμενον διά τε τοὺς Ἐμπορικοὺς μεγάλους οἴκους, οἵτινες ὡς ἀρτηρίαι διακλαδίζονται εἰς πλείστας πόλεις καὶ εἰς αὐτὴν εἰσέτι τὴν πρωτεύουσαν τῆς Δακίας, καὶ διὰ τὸ τῶν σιτηρῶν εὐρὺ ἐμπόρευμα, τὸ εἰς τὰ Παραδουνάβεια, Βοσπόρεια καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ Βρεττανικὰ καὶ τοῦ Ῥήνου καὶ Ἀδρία παράκτια κυκλοφοροῦν. Παραλείπω δὰ διὰ τὸ μικρὸν τοῦ χώρου τὰς Ἀτμοπλοϊκὰς Ἑταιρείας τῶν ῥυμουλκῶν, ἅτινα δίκην δελφίνων παραπλέουσι πὸν Ἴστρον καὶ αὐτὸν τὸν Εὔξεινον ἐνίοτε, Ἑλληνικὰ ὀνόματα, Ἑλληνικὰς σημαίας, Ἕλληνας ναύτας, τὰ πάντα κυανόλευκα καὶ οὐρανοθάλασσα ἐμβλήματα, ὡς τρόπαια τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ στοιχείου τῶν πάλαι καὶ νῦν Ἑλληνικῶν ἀποικιῶν εἰς τοὺς ἐπιβάτας τῶν Μεγάλων Ἀτμοπλοίων παριστάμενα καὶ τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων εὐφραίνοντα.

Κατὰ τὴν ἀξιόλογον ἐφημερίδα τοῦ Γαλαζίου «*Orientul*» Εἰς Γαλάζιον ἐσυστήθη «*Ἑλληνικὸν Ἀναγνωστήριον,*» οὗτινος τὰ ἐγκαίνια ἐγένοντο τὴν 30-ὴν λήξαντος εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κ. Μιτάκη ἀπέναντι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Κ. Ἰω. Σκαλτσούνης, ἱδρυτὴς καὶ διευθυντὴς τῆς Ἐξασφαλιστικῆς Ἑταιρείας «*Ἀρχάγγελος*» ἐξ Ἀθηνῶν, ὅστις ἤδη διατελεῖ εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν, ἐξεφώνησε λαμπρὸν λόγον πλήρη πατριωτισμοῦ, φιλομουσίας καὶ φιλογενείας. Ἡ Σύνταξις «*τῆς Ἀνατολῆς*» ἐκφράζει τὰ συγχαρητήρια πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν τοῦ Γαλαζίου νεολαίαν διὰ τὴν πρωτοβουλίαν ταύτην, πεποιθυῖα ὅτι αἱ τάσεις τοῦ Καθιδρύματος τούτου ἔσονται λίαν σωτήριοι ἀναφορικῶς τῆς διανοητικῆς ἀναπτύξεως, ἐξ ἧς ἐξαρτᾶται ἡ εὐδαιμονία τῶν ἐθνῶν, καὶ ὅτι τὸ παράδειγμα τοῦτο θέλει εὕρει μιμητὰς δραστηρίους καὶ παρὰ τῇ βουμανικῇ νεολαίᾳ.»

ΤΟ ΩΡΑΙΟΝ ΦΥΛΟΝ.

— Ὁ Πάπας ἐδέχθη ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ὑπὸ 83 γυναικῶν ἀπὸ ἑνὸς ἔτους καὶ βαθμηδὸν μέχρι τοῦ ὀγδοηκοστοῦ τρίτου τῆς ἡλικίας ἔτους εἰς τόπον τῆς 83 ἔτη ἀριθμούσης πρεσβυτικῆς κεφαλῆς του.

— Ἡ Κ. Ἰσαβέλλα καὶ πάλιν ὀνειρεύεται τὸν Θρόνον τῆς Ἱσπανίας, μὴ εἰδυῖα ὅτι ὅσα καὶ ἂν πράξῃ ὁ ἐθνοκατάρατος Κάρολος οὐδέποτε θέλει καταβληθῇ ἡ Δημοκρατία.

— Ἡ πριγκίπισσα *Δόρα Ἰστριὰς* ἔλαβεν ἐσχάτως τὸν τίτλον *πολίτιδος ἐπιτίμου τοῦ Ὀρατίνου*, ἱστορικῆς πόλεως τοῦ ἀρχαίου βασιλείου τῆς Νεαπόλεως. Ἡ διακριτικὴ αὕτη τιμὴ σπανίως ἐχορηγήθη εἰς γυναῖκας.

— Ὁ ἀεροναύτης Γκρὴν περίπου τῶν 700 ἀναβάσεων ἐξετέλεσεν, ἔχων 500 ἐπιβάτας καὶ 100 ἐπιβάτιδας.

— Εἰς Σβεκίαν ὁσονοῦπω τροποποιεῖται ὁ πολιτικὸς περὶ τῶν γυναικῶν κώδηξ ὡς καὶ εἰς Ἐλβετίαν.

— Ἐν Ῥωσσίᾳ ἐκτὸς γυναικῶν Ἀσκληπιαδῶν ὑπάρχουσι καὶ κυρίαι δικηγόροι.

— Ἐν ταῖς Ἡνωμέναις τῆς Ἀμερικῆς Πολιτείαις τὸ ὑπὲρ τοῦ ὡραίου φύλου νομοσχέδιον ὅπως μετάσχῃ τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας ἀπεκρούσθη διὰ γερουσιαστῶν 29 κατὰ 19. Πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν ὑπῆρχον μόναι ἑπτὰ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ψῆφοι, «*μετὰ δέκα ἴσως ἔτη*, εἶπεν ὁ γερουσιαστὴς Stewart, *δὲν θὰ ὑπάρχῃ οὐδεμία ψῆφος κατὰ τῆς τῶν γυναικῶν ψηφοφορίας ἐν τῇ Γερουσίᾳ.*

— Εἰς Μίκιγκαν (Ἀμ.) 39 ἐφημερίδες ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς, 8 δὲ κατά.

— Εἰς Μασσαχουσέτην (Ἀμ.) ἐψηφίσθη νομοσχέδιον ὑπὸ 96 βουλευτῶν κατὰ 65 ὑπὲρ τοῦ δικηγορικοῦ καὶ δικαστικοῦ των γυναικῶν δικαιώματος εἰς τὰ διάφορα τῶν Ἡνωμένων Κρατῶν Δικαστήρια. Ὁ προτείνας τοῦτο K. Butler βροχὴν συγχαρητηρίων ἔλαβε πανταχόθεν.

— Ἡ ἀξιότιμος Κυρία Ἄννα Dickinson ἠγόρευσεν εὐγλωττότατα ἐν Κικάγῳ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, αἵτινές εἰσι θύματα τῆς καταπτώσεως καὶ τῆς ἐνδείας.

Εἰς Ὑέδον τῆς Ἰαπωνίας γυναῖκες Ἰαπωνίδες τελειόφοιτοι τοῦ Πανεπιστημείου τῆς Εδιμβούργης διευθύνουσιν Ἰατρικὴν τοῦ ὡραίου φύλου Σχολήν.

— Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλικῇ των Βερσαλλίων Ἐθνοσυνελεύσει ἠκούσθησαν φωναὶ ἀντιπροσώπων ὑπὲρ τοῦ δικαιώματος τῆς ψηφοφορίας των γυναικῶν. («*L'Avenir des Femmes*»).

Ἡ Κυρία Μαρία Deraismes ἐν τῷ «*Μέλλοντι τῶν Γυναικῶν*» ποιεῖται λαμπρὰν ἀνάλυσιν εἰκόνος τινὸς τῆς δεσποσύνης Εὔας Gonzalès, ἥτις παριστᾷ δύο πρόσωπα ἄριστα συμπεπλεγμένα, μεγέθους φυσικοῦ, καλλονῆς ἁπλοϊκῆς, χάριτος ἀφελοῦς, θελκτικώτατα καὶ τερψιθέατα. Ἐπαινεῖ δὲ τὴν δραστικότητα καὶ ζῆλον, μεθ' ὧν ἡ ὡραία καὶ εὐπαίδευτος νεᾶνις αὕτη ἐργάζεται ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας ἀκαμάτως. Ἐκ τούτου λαμβάνομεν ἀφορμὴν ἵνα συμβουλεύσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ ὡραῖον τῆς Ἑλλάδος φῦλον ὅπως οὐ μόνον ξηρὰ γράμματα, ἀλλὰ καὶ τέχνας καὶ ἐπιστήμας ἂς διδαχθῇ πρὸς διάπλασιν καὶ ἀναγέννησιν τῆς

τακομισθέντων ἐκεῖ, ἔνθα εὑρίσκονται καὶ σήμερον ἐπὶ θαυμασμῷ τῶν θεατῶν. Ἡ ἐλευθέριος καὶ μεγαλόδωρος Γαλλία προσέφερεν ἔτι εἰς χρεώγραφα 100 ἑκατομ. φράγκων· ὁ δὲ νῦν Κεδίβης Ἰσμαὴλ, οὗ τὸ ὄνομα διηωνίσθη διὰ τῆς κατασκευῆς ἑτέρου λιμένος ὀνόματι Ἰσμαηλίας ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ἰσθμίου διώρυγος κειμένου, ἔνθα ἑνοῦται τῇ διώρυγι τοῦ γλυκέως ὕδατος, ὁ μεγάθυμος Κεδίβης προσέφερε τὴν 23 Αὐγούστου 1869 30 ἑκατομ. φράγκων, ἐκτὸς τῶν ἄλλων 84, πληρωθέντων τῇ Ἑταιρίᾳ δι' ἀποφάσεως αἱρετοκριτικῆς.

Χάρις ὅθεν τῶν λίαν στρογγυλῶν τούτων ποσοτήτων, ἰδίως δὲ χάρις εἰς τοὺς βραχίονας ἑνὸς λαοῦ, μὴ μεμψιμοιροῦντος, ἀλλὰ στενάζοντος, μὴ κλαίοντος, ἀλλὰ βογγοῦντος, μὴ λαλοῦντος, πλὴν ᾄδοντος τὰ θρηνῴδη δϊμοιρολόγια τῆς ἀχανοῦς ἐρήμου καὶ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων, τῶν τρωγλῶν τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῶν, χάρις, λέγω, τῶν τλημόνων Φελλάχων, οἵτινες δισμύριοι ἠλάσσοντο κατὰ μῆνα, εὐχαριστούμενοι μόνον λιτῇ τροφῇ ἀλλ' ἐργαζόμενοι ἡμέραν τε καὶ νύκτα, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι μετὰ τῶν Ἑβραίων διὰ τὴν οἰκοδομὴν τῶν πυραμίδων, τῆς λίμνης Μοίριδος, τῶν Ὀβελίσκων, τοῦ Λαβυρίνθου, τοῦ Φάρου καὶ τῶν λοιπῶν, καί τοι μέγας ἀριθμὸς Γάλλων, Ἰταλῶν καὶ πλείστων Ἑλλήνων, ἐπεστάτει ἐπὶ τῶν ἐργωδῶν τούτων ἐργασιῶν, ἡ ἀνόρυξις τῆς διώρυγος ἐπεραιώθη εἰς διάστημα δεκαετὲς, καί περ ἀτελὴς, καθότι ἀπαιτεῖται καὶ ἑτέρα ἐργασία μέχρι τῆς πλήρους ἀποπερατώσεως τῆς γιγαντιαίας ταύτης Διώρυγος.

Κεφ. ΙΔ-ον.

Εἴς τινας σημειώσεις, ἃς ἐχάραξα ἐπὶ Αἰγυπτιακοῦ τινος Ὁδοιπορικοῦ, αἱ δαπάναι ἀνέβησαν μέχρι τῶν 598 ἑκατομ. φράγκων, ἐκτὸς δύο καὶ τριῶν ἑκατομ. καταναλωθέντων ἐπὶ τῇ ἐγκαινιάσει τῆς διώρυγος καὶ ἀποδοχῇ τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν, ἰδίως δὲ ἐπὶ τῇ μαγευτικῇ καὶ νυμφικῇ ὑποδοχῇ τῆς πρώην Αὐτοκρατείρας Εὐγενίας, ἥτις οὐδ' ὠνειρεύθη ποτὲ τοιαύτην τινὰ στιλβηδόνα καὶ μεγαλοπρέπειαν Ἀνατολικὴν, ἣν ἐποιήσατο αὐτῇ ὁ μεγαλόκαρδος Κεδίβης, ὁ πραγματοποιήσας τὰ μαγικὰ ἄντρα καὶ χρυσᾶ ἀνάκτορα τῆς Ἀραβικῆς Χαλιμᾶς καὶ τῆς Περσικῆς Σεχεραζαδέ. Κατὰ τὴν γνώμην ἑνὸς πραγματογνώμονος Ἄγγλου ἀπαιτεῖται εἰσέτι ποσὸν 600 ἑκατομ. φράγκων πρὸς ἀποπλήρωσιν καὶ ἐπίστεψιν τοῦ ἔργου.

Τὸ ὅλον τοῦ ἐσκαμμένου καὶ διακεκαθαρμένου γηΐνου ὄγκου ἀναβαίνει εἰς 74 περίπου ἑκατομ. μέτρα κυβικά. Ἕκαστον κυβικὸν ἐστοίχισε 1000 φράγκα. Ἑκάστη σπιθαμὴ περίπου τῆς μιᾶς λίρας στερλίνης, ἐκτὸς τοῦ ἡμερομισθίου τῶν ἐργοστασιαρχῶν, τῶν ὁδηγῶν, τῶν ἁμαξαρχῶν καὶ τοῦ τεχνικοῦ καὶ γεωμετρικοῦ σωματαρχείου τῆς Ἑταιρίας, οἵτινες ἅπαντες ἐπλουτίσθησαν ὡς καὶ ἐνταῦθα εἰς τοὺς σιδηροδρόμους τῆς Ῥουμανίας (*ἐπικροτήσεις*). Τὸ διάγραμμα τοῦ θαλασσίου Λειβήθρου ἄρχεται ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς Μεσογείου ἀκτῆς Πορτ-Σαΐδ, κατευθύνεται ἐκ τοῦ ΒΔ, πρὸς τὸ Ν. Α, διαπερῶν τὰς ἐρήμους καὶ πληροῦν τὰς λίμνας τῶν Κροκοδείλων καὶ Ὑαινῶν εἰς γραμμὴν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐθεῖαν, ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀμβλεῖαν καὶ ἑλικοειδῆ, καὶ φθάνων εἰς τὸ κέντρον, ἔνθα, ὡς εἶπον, κεῖται ἡ Ἰσμαηλία, λαμβάνει τὴν παράλληλον διεύθυνσιν τῇ προγραφείσῃ διώρυγι τοῦ γλυκέος ὕδατος, καὶ δροσίζον τὰς ὑπωρείας τοῦ ὄρους *Γκέμπελ-Μαριὰμ*, ἔνθα ἐμελῴδησε τὸν ποιητικὸν καὶ νικητήριον ὕμνον τῷ Θεῷ Σαββαὼθ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Μωϋσέως, ἡ ἀθάνατος Μαριὰμ, μετὰ τὸν πνιγμὸν τοῦ Φαραώ, τὸν ἀναφερόμενον καὶ ἐν τῷ Βιβλίῳ τοῦ Ἱεροθύτου Αἰγυπτίου Μανεθῶνος, ὡς προέφην εἰπὼν, φθάνει εἰς τὴν Ἐρυθρᾶν, ἐκεῖ ἔνθα ἐτελέσθη ἡ θαυμασία τῶν υἱῶν τοῦ Ἰσραὴλ διάβασις. Τὸ ῥεῦμα τῆς διώρυγος ἀπὸ τοῦ λιμένος Πορτ-Σαΐδ μέχρι τοῦ Σουὲζ ἐστιν 164 χιλιομέτρων, μέγιστος ὅρος, τὸ βάθος αὐτοῦ 8 μέτρων, τὸ δ' εὖρος 68 μέτρον ἐλάχιστος ὅρος. Ὁ κύριος Δὲ-Λεσσὲψ ὅστις πρὸ ἡμερῶν ἐπὶ παρουσίᾳ πολυαρίθμου ἀκροατηρίου, συνηθροισμένου ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Φιλολογικῷ Συλλόγῳ τοῦ Βυζαντίου, ἐξεφράσατο τὰς ζωηροτέρας εὐχαριστίας τῇ Ἑλληνικῇ τῆς Αἰγύπτου Ἀποικίᾳ διὰ τὰς λαμπρὰς καὶ τρανὰς αὐτῆς ἐκδουλεύσεις πρὸς περαίωσιν τοῦ ἔργου τούτου, ὡς τοῦτο ἐποίησε καὶ κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς διώρυγος τῷ 1870, ἔλαβε τότε ἐκ τῆς πόλεως Βουκουρεστίου ἐπιστολὴν ποιητικωτάτην, συντεθειμένην ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ν. Ἀντύπα καὶ μεθερμηνευθεῖσαν γαλλιστὶ ὑπ' ἐμοῦ, τυπωθεῖσαν χρυσοῖς γράμμασιν εἰς 1000 ἀντίτυπα. Θέλετε δὲ μοὶ ἐπιτρέψει ἵνα ἀναγνώσω ὑμῖν αὐτὴν πρὸ τοῦ περάναι τὴν περιγραφὴν ταύτην.

κλασικῆς Ἀνατολῆς, ἥτις πολὺ ὀπίσω διατελεῖ οὖσα κατὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ὑψηλὴν τῶν τέκνων της ἀνατροφήν. Ἰδίως δὲ τὴν Σεβαστὴν Ἐφορίαν τοῦ Ἀρσακείου, ὅπως εἰσάξῃ καὶ τὰς ὡραίας τέχνας ἐντὸς αὐτοῦ, ἐπειδὴ οὐδὲν ἔργον καλλιτεχνικὸν ἀξιοσημείωτον ἐν τῇ Ἐκθέσει τῆς Βιέννης πέρυσιν εἴδομεν δεσποσύνης ἀπὸ τῶν ῥοδοδακτύλων χειρῶν τῶν νεανίδων τοῦ Ἀρσακείου, οὔτε κἂν Καλλιγραφικὸν Ἔκθεμα, ὡς ἐκεῖνο τὸ περίφημον τῆς *Notre Dame de Sion, Maison de S-t Esprit* ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ φωνή μας εὑρήσει ἠχὼ καὶ μάλιστα, διότι μετὰ δύο ἔτη πρόκειται Νέος ἄθλων διανοητικῶν Ἀγὼν ἐν Φιλαδελφείᾳ τοῦ Νέου Κόσμου.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— Ἡ ἑλληνικὴ ἀτμοπλοϊκὴ ἑταιρία ἀπεφάσισεν ἀντὶ νὰ διανείμῃ τοῖς μετόχοις 5 τοῖς 0/0 νὰ διαθέσῃ τὰς 300 χιλιάδας δραχμῶν εἰς ναυπήγησιν ἑτέρου ἀτμοπλοίου. Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο θέλει ναυπηγηθῇ ἐν τῷ ἐν Ἑρμουπόλει ἐργοστασίῳ τῆς ἑταιρίας καὶ θέλει εἶναι σιδηροῦν, μήκους 180 ποδῶν καὶ χωρητικότητος 600 τόνων. Ἡ ἀτμομηχανὴ τοῦ ναυπηγηθησομένου ἀτμοπλοίου δὲν θὰ ἦναι νέα, ἀλλ' ἡ τοῦ ἀτμοπλοίου «Αἰγαίου» μετασχηματιζομένη κατὰ τὸ νεώτατον σύστημα, καθ' ὃ αἱ ἀτμομηχαναὶ τῶν ἀτμοπλοίων δαπανῶσι 30 τοῖς 100 ὀλιγωτέραν ποσότητα γαιανθράκων καὶ ἐλάσσονα καταλαμβάνουσι χῶρον. Εἰς παρομοίους μετασχηματισμοὺς θὰ ὑποβληθῶσι καὶ αἱ τῶν ἤδη ὑπαρχόντων ἀτμοπλοίων τῆς ἑλληνικῆς ἑταιρίας ἀτμομηχαναί. Τὸ σιδηρουργεῖον τῆς ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρίας θεωρεῖται ὡς τὸ πρώτιστον ἐν Ἑλλάδι. Ἐν αὐτῷ ἤδη ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἐργασίαι πρὸς ἐπισκευὴν καὶ μήκυνσιν τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἰωνίας» κατὰ 36 ἔτι πόδας. Διὰ τῆς μηκύνσεως ταύτης εἶναι βέβαιον, ὅτι ἡ ταχύτης τοῦ σκάφους θ' αὐξήσῃ, καθ' ὅσον αἱ τῶν τροχᾶν πτέρυγες, αἵτινες πρότερον ἐβυθίζοντο πολὺ εἰς τὸ ὕδωρ καὶ εὕρισκον μεγάλην ἀντίστασιν, θὰ βυθίζωνται ὀλιγώτερον.

Ἐκ τῆς Ἐφημ. «Βουλὴ»

Νεώτεραι ἐκ Κερκύρας πληροφορίαι ἀναγγέλλουσαι τὰ ἑπόμενα. Ὁ στρατιώτης, ὁ πρῶτος παρασχὼν αἰτίαν συγκρούσεων, ἔφερε βαθμὸν ἐπιλοχίου. Ἀναβὰς εἰς τὸ φρούριον μετὰ τὸ ῥαβδοκόπημα, κατῆλθεν ἐκεῖθεν μετὰ πολλῶν στρατιωτῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν, οἵτινες ἀδιακρίτως ἐπετέθησαν καὶ ἐκάκωσαν πολλοὺς προστυχόντας πολίτας. Ἕνεκα τῆς ἀδίκου ὅσον ἀναγώγου ταύτης ἐπιθέσεως οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἐρεθισθέντες ἀνταπέδωκαν κακὸν ἀντὶ κακοῦ. Ἐν δὲ τῇ συμπλοκῇ ταύτῃ, ἥτις συνέβη τὴν 17-ην Ἰουνίου, ἤτοι τὴν παρελθοῦσαν δευτέραν, ἐπληγώθησαν καὶ ἐφονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς εἴκοσι. Τὴν ἐπιοῦσαν δὲ καταβὰν ἐπὶ σιτισμῷ τὸ στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα, ἐν ᾧ τὰ πράγματα εἰσέτι διετέλουν ἐν ἐρεθισμῷ, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὴν τελευταίαν σκηνὴν τῆς τραγῳδίας, καθ' ἣν ἐφονεύθη ἐκ τῶν πυροβολισμῶν τοῦ φρουρίου ὁ ἀξιόλογος κ. Μηλιαρέση, εἷς Ἄγγλος ὑπήκοος καὶ ἄλλοι πολῖται. Ἀμφότεραι αἱ πολιτικαὶ μερίδες ἐπεδείξαντο κατὰ τὴν σοβαρὰν ταύτην περίστασιν σύμπνοιαν, μετριοπάθειαν καὶ σύνεσιν. Ἐν τούτοις οἱ ἐν Κερκύρᾳ Πρόξενοι διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῆς βαρβάρου διαγωγῆς τῆς στρατιωτικῆς φρουρᾶς, ἧς αἱ βιαιοπραγίαι καὶ τὰ ἐγκλήματα θέλουσι παράσχει εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν τύπον εὐκαιρίαν νέων ὕβρεων κατὰ τῆς ταλαιπώρου Ἑλλάδος. «*Καιροὶ*»

Ἡ Ἀ. Μ. ἡ Βασίλισσα Ὄλγα ἐδωρήσατο εἰς τὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς Σύλλογον τῶν Κυριῶν ὑπὲρ τῆς γυναικείας παιδεύσεως δραχμὰς χιλίας (1000) πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου Καθιδρύματος.

Ὅλος ὁ τύπος τῶν Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος μετ' ἐπιδοκιμασίας ἀναφέρει τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ νέου μητροπολίτου Προκοπίου, καὶ ἐπαινεῖ τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν ἱκανότητα αὐτοῦ, εὐχόμενος πολλὰ καὶ καλὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ.

Βεβαιοῦσιν ὅτι 600,000 λίραι τίτλων τοῦ Αἰγυπτιακοῦ δανείου τοῦ 1873 περιμένονται ἐκ Λονδίνου πρὸ τοῦ τέλους τοῦ τρέχοντος μηνός.

«Ἀλεξανδρείας» «Ἡμερήσια Νέα.»

«Γράφουσιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τῷ συντάκτῃ τοῦ *Ἀνεξαρτήτου Σκαπανέως* Κ. Στρατηγοπούλῳ, ὅστις νοσηλεύεται εἰσέτι ἀπὸ τοὺς σπαθισμοὺς τῶν ὀργάνων τῆς τυραννίδος, καὶ ὑπὲρ οὗ σχεδὸν ἅπας ὁ τύπος τῆς κυρίως καὶ ἔξω Ἑλλάδος συνεπόνεσε. Καὶ πῶς νὰ μὴ συναλγήσῃ τις τούτῳ, ἀναξιοπαθοῦντι διὰ τὰς φιλελευθέρους καὶ δημοκρατικὰς ἀρχάς του; Ἠθέλομεν ἐπικαλεσθῆ ἔρανον ὑπὲρ τοῦ ἀνεξαρτήτου λόγῳ τε καὶ ἔργῳ δημοσιογράφου τούτου συνάμα δὲ καὶ οἰκογενειάρχου, ἂν ἡ φωνὴ ἡμῶν δὲν ἀντήχει εἰς ὦτα μὴ ἀκουόντων· πλὴν ἡμεῖς ἐκτελοῦντες καθῆκον συναδέλφου αἴρομεν στεντορείαν φωνὴν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐξαιτούμενοι τῆς συγγνώμης του ἂν προσβάλωμεν τὴν ἀξιοπρέπειάν του.

«Μοιραῖος δαίμων, ἀπὸ τῆς ὀκτωβριανῆς μεταπολιτεύσεως καταβιβρώσκει τὰ σπλάχνα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὠθεῖ ἄτομα τινὰ εἰς πράξεις καὶ πολιτείαν μονομερῆ μὲν ἀλλ' ἀτυχῶς προσαπτούσας κηλίδας δυσεξαλείπτους, καὶ παρεχούσας διδόμενα ἱκανὰ, ὅπως ὁ ἀμερολήπτως, καὶ ἐμβριθῶς ἀναζητῶν τὰς αἰτίας αὐτῶν τρωθῇ καιρίως τὴν καρδίαν ὑπὸ Ἐθνικοῦ ἄλγους. Ἐλέχθη ὑπὸ πολλῶν ὅτι ἡ πρὸ τῆς ὀκτωβριανῆς μεταπολιτεύσεως κατάστασις τῆς Ἑλλάδος ἦν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν σημερινὴν πολλῷ κρείττων ὡς πρὸς τὰ οἰκονομικά, τὴν πολιτείαν τῶν ἀρχόντων, καὶ τῶν λεγομένων κομματαρχῶν, ὡς καὶ τὴν ἠθικὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ τοῦτο ἐθεωρεῖτο μέχρι τινὸς ὡς ἰδέα ἀνθρώπων ὀπισθοδρομικῶν, καὶ ἐχόντων παλαιάστινας ἕξεις, οὐδεὶς δὲ ἤλπιζε οὐδ' ἀνέμενέ ποτε τοιαύτην ἐξαχρείωσιν, οἵαν κακῇ μοίρᾳ οἱ μὲν ἐπέδειξαν ἐν τῇ διαλυθείσῃ βουλῇ, ἡ δὲ ἀνωτέρα Ἀρχὴ ἐν τῇ ἁπλέτῳ αὐτῆς εὐνοίᾳ πρὸς τοὺς Ἀδίκους, ὁ δὲ στρατὸς καὶ ἐν ἄλλαις μὲν μονομερέσι πράξεσιν, ἰδίως δὲ ἐν τῷ τελευταίῳ στυγερῷ κακουργήματι, ὅπερ διεπράξαντο τινὲς στρατιωτικοὶ ἀποπειραθέντες τὴν δολοφονίαν ἀνδρὸς κηρυχθέντος ἐνθέρμου συνηγόρου παντὸς καλοῦ, καὶ τολμηροῦ πολεμίου πάσης καταχρήσεως τῶν *ἀρχόντων* τοῦ Ἔθνους. Ἐπέπρωτο λοιπὸν ὁ στρατὸς ὅστις ἐτάχθη ἵνα ᾖ φρουρὸς τῆς τιμῆς καὶ ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν νὰ καταστῇ ἀποτρόπαιον φόβητρον τῶν ὁμογενῶν ἐκείνων οἵτινες ἀποσυρόμενοι τοῦ κερδῴου Ἑρμοῦ, ἐμελέτων τὴν ἐν Ἀθήναις ἀτοκατάστασίν των, ἡ δὲ λῃστοφοβία νὰ μετατραπῇ εἰς στρατοφοβίαν, πολλῷ χείρονα τῆς πρώτης, καθόσον οἱ πρῶτοι κακουργοῦσιν ἐν τοῖς ὄρεσιν οἱ δὲ δεύτεροι ἐν μέσῃ τῇ πρωτευούσῃ.»

«Ἀνεξάρτητος Σκαπανεὺς»

— *Μέχρι τοῦδε οὐδὲν κατωρθώθη ἐπὶ τῆς στάσεως τοῦ Κ. Βλαστοῦ. Τὸ ἐνεργητικὸν τοῦ Ἐμπορικοῦ τούτου οἴκου ἀναβαίνει εἰς* 3,889,708 *περίπου φράγκα, τὸ δὲ παθητικὸν εἰς* 2,104,470 *φρ. Τὴν* 30-*ην Ἰουνίου, καθ' ἣν συνήλθομεν ἐκ τρίτου, εὑρέθη μὲν πλειονοψηφία πιστωτῶν ὑπὲρ Συμβιβαστηρίου* (Concordat), *οὐχὶ ὅμως καὶ ποσοτήτων ἀριθμὸς ἐπαρκής. Τῇ* 8-*ῃ Ἰουλίου ἀποφασίζεται τὸ τελειωτικόν.*

—*Ὁ παυθεὶς ἐξωτερικὸς τοῦ Προξενείου κλητὴρ διαμαρτύρεται, ὡς μὴ ἀναριχθεὶς δι' ἵλου εἰς τὸ περὶ οὗ ἡ ἀνάκρισις ἐγένετο ἔγκλημα, ἐξαιτούμενος προδικαστικὴν ἀπόφασιν πρὸς καταδίωξιν τοῦ ἐνόχου.*

Crète (Orient).

Les Autorités turques se sont émues, d'après *le Levant Herald*, de la saisie d'une lettre anonyme, adressée par des émigrés Crétois à quelques chefs Candiotes.

Nous sommes autorisés à assurer le Gouvernement du Sultan que ces émigrés Crétois, qui vivent partout comme des mendiants et des sujets errants, depuis la chûte de la Candie, n'ont écrit à leurs frères capitaines qu'un *Mémoire*, qui contient ces points principaux :

«1° *L'égalité*, bien définie par *le Hatti-Humaioun, les mémoires de Fuad* etc.

«2° La participation des sujets Crétois aux droits civils.

«3° L'institution d'une Chambre, composée de Turcs et de Chrétiens pour le bien commun et pour l'éducation de la femme mahométhane ou chrétienne».

Est-ce que ce Mémoire est une lettre qui tendrait à attirer sur la Crète de nouvelles calamités? Nous en doutons, ainsi que toute la presse Européenne.

Etait-ce un motif sérieux pour que beaucoup de capitaines subissent une enquête et des perquisitions inouies de la part du Gouverneur de cette île célèbre? Nous nous abstenons à répondre.

Nous nous adressons donc aux Souverains de l'Europe, aux diplomates des Cabinets, aux publicistes savants de l'Amérique, aux peuples libres de deux Continents!

Qu'ils nous disent, si un tel Mémoire n'est que l'expressiou vive d'un peuple opprimé et vraiment digne d'une amélioration sociale.

Les peuples d'Orient ne sont plus des brutes, conduites à la tuerie, à l'inertie, au joug; eux veulent aussi vivre comme leurs frères, les peuples illuminés d'Occident.

Serions-nous entendus par les Augustes Empereurs de l'Europe, par les Présidents de la Démocratie du vieux et du nouveau Continent?

Nous croyons cette fois que *oui-da!* Leurs Excellences: *Bismark, Andrassy, Gortzacoff, Lord Derby*, et tant d'autres diplomates distingués sont assez initiés en politique afin qu'ils comprennent que l'Orient doit être regénéré, réformé. Leurs Majestés: *Guillaume Wilhelm*, la Reine *Victoria, le Czar Aléxandre, François-Ioseph, Victor-Emmanuel*, ces Augustes Souverains, ainsi que *Mac-Mahon*, le digne successeur du Nestor des Gaulois, le général *Grand*, le brave successeur de Lincoln, et d'autres Rois Chrétiens, sont assez sages pour entendre le cri de détresse d'un peuple vital, génial, progressif, comme l'est le peuple Chrétien d'Orient, opprimé d'un peuple conquérant mais ignorant.

Du moins qu'on fît le partage entre Isaak et Ismael, le choix entre Jésus le Dieu-homme et le pseudo-prophète Mahometh.

L'Europe et l'Asie aux races de Sem et de Japheth, l'Afrique aux races de Cham; Les peuples Orientaux peuvent se reconcilier, si un Gouvernement sage et paternel accorde à toutes les nationalités, sans distinction de leur culte, leurs droits politiques.

Voilà des voeux les plus chaleureux non seulement de la Crète, mais aussi de tout l'Orient.

Th. A. Paschides.

Voilà ce que «*le Messager d'Orient*» écrit aussi bien à propos des peuples d'Orient et surtout de Crète.

«Nous ne devons plus nous faire des illusions, la vérité est que la situation laisse beaucoup à désirer... Les réformes qui devaient sauver notre pays ont été décrétées et rien n'est venu, que je sache, réformer quoi que ce soit...

Il est temps qu'on finisse par comprendre que ce n'est pas avec un firman, frappé d'avance de stérilité, qu'on peut métamorphoser subitement une nation encore fort arriérée, dont les finances présentent l'aspect le plus désolant...

... La race conquérante disparaît à vue d'oeil dans les villes comme dans les campagnes, c'est un fait irrécusable. Par contre, une autre population la remplace, l'élément chrétien prend le dessus et occupe de jour en jour une place plus marquante dans toute l'étendue de l'empire...

Je ne parlerai pas de la Turquie d'Europe, vous savez si l'élément chrétien y prédomine. Qu'arrive-t-il au delà des chaînes du Taurus et dans la Syrie, à Latakié, à Tripoli, à Béyrouth? Personne n'ignore que dans les villes que je viens de citer les Turcs sont moins nombreux que les Européens. Et le Liban? Et les îles turques? Chio avec ses sanglants souvenirs, Mételin, Rhodes, Chypre, Samos et tant d'autres ne sont-elles pas peuplées exclusivement de Chrétiens? Et l'héroique île de Crète qui, à elle seule, et de rien, a pu tenir tête pendant trois ans à l'empire avec ses armées organisées à l'Européenne et sa flotte formidable! Je ne poursuivrai pas. Que le gouvernement turc, qui ne manque pas d'hommes capables, à même d'apprecier sainement la situation, finisse par comprendre que ces populations chrétiennes, civilisées et instruites, méritent un meilleur sort, qu'elles ne doivent plus être considérées comme des parias. Qu'il leur assigne la place qu'elles doivent occuper et, tout en satisfaisant aux voeux les plus légitimes, il accomplira un acte de haute politique que les graves événements qui surgiront dans un avenir prochain commandent impérieusement».

ITALIA (Florenza).

Fóia Comitetuluĭ Cosmico-Umanitariŭ ne anunță quĕ chiar în Constantinopole s'a constituit uă Succursală, compusă din maĭ multe persóne onorabile, numindu-se Preşedinte Comitele D. *Liberali-Magnani.*

Asemenea şi în Ferrara se va constitui uă ast-fel de ramificaţiune precum este şi în *Massa-Marittima* (Toscana), unde s'a deliberat a se face şi *uă medaliă* pentru toţĭ membri umanitarĭ etc.

In Alexandria Egyptuluĭ se distinge şi Ex. Sa *il Signore Giacomo comm^r Muzzi-bey*, ministru etc. precum şi alţi distinşĭ Cavalerĭ şi dame nobile, qua Ex. Sa *Sabina Muzzi-Bey, Sora Amalia di Martino, consórta agentuluĭ Italian* etc.

In Bucurescĭ între maĭ mulţĭ cetăţenĭ, quari ne aŭ exprimat marea lor plăcere de a fi înscrişĭ qua associaţĭ, s'a numit şi D. *P. Clément Rossi*, impiegat al ministeruluĭ affacerilor streine d'aicĭ.

In Serbia se distinge qua associat şi D. *M. Boghitchievich*, secretar al cabinetuluĭ Alteţeĭ Sale Principeluĭ Milan.

Quea que însĕ ne a causat uă satisfacţiune din quele maĭ viue este quĕ laudabila nóstră Directrice a aquestuĭ Comitet a priimit în ḑilele aquestea diploma de *Preşedentă Onorariă a doue Academiĭ Byzantine* din Constantinopole, precum şi diploma Patroneĭ şi Representante a Primeĭ *Associaţiunĭ Umanitare din Orient*, fondată de la caritabila Domnişióra *Angelina Grati*, Directrice a Collegiuluĭ Serb în Constantinopole.

Uă asemenea îndouită diplomă merită sapienta şi caritabila Damicela **Athenaida** pentru doue cuvinte:

1° Pentru quĕ dênsa a înodat legămintele vecheĭ Rome cu noua Roma în privinţa umanitariă, distingêndu-se şi în opere litterarie Italice, maĭ cu sémă în aquea analysă a Omeruluĭ Italieĭ Dante, que a cetit în mijlocul unuĭ auditor nobil şi litterat de amêndoue sexe în Florenţa, aplaudată fiind de toţĭ.

2° Pentru quĕ n'a cruţat nimic, în epoca invasiuneĭ bólelor epidemice şi a calamităţilor publice din frumósa Italia, qua sĕ se arete în adevĕr patrona suferinḑilor fără distincţiune de naţie saŭ de religie.

— *D-nul Achille Orlandi* din oraşul *Massa Marittima* face apel câtre toţĭ prin *D-ra A. Z. Pieromaldi* spre a veni în ajutorul lucrătorilor sufferinḑĭ din aquel oraş. Un tîrg de bine facere se va face expres în aquea cetate la 15 Sept.

Florenza, 11 Iuliŭ. — Ierĭ séra uă multime de popor s'a dus la municipalitate, cerêndŭ micşiorarea preţuluĭ pâneĭ. Respinsă de poliţiă s'a reîntors pe la meḑul nopţiĭ în grupe şi maĭ numeróse, dér d'astă-dată se 'mprăştiâ la primele somărĭ, făcêndu-se totŭ-d'uă-dată maĭ multe arestărĭ.

ΤΗΛΕΓΡΑΜΜΑΤΑ

— *Εἰς τὰς ἀνακρίσεις τοῦ δολοφόνου Κόλμαν ἀπεδείχθη ὅτι ἀπὸ τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος (κατὰ Μάϊον) ἀκόμη εἶχε πορευθῆ εἰς Βερολῖνον, διαμείνας δεκαπενθήμερον ἐπὶ σκοπῷ δολοφονίας τοῦ Βίσμαρκ.*

— *Οἱ Οὔγγροι βουλευταὶ 166 τὸν ἀριθμὸν ἐψηφίσαντο καθ' 107 τὴν περὶ ἑνώσεως μετὰ τῶν Λακορουμανικῶν σιδηροδρόμων σύμβασιν.*

— *Εἰς* Chicago *τῆς Ἀμερικῆς μεγάλη πυρκαιὰ κατέκαυσε σχεδὸν τέσσαρας συνοικίας ὁλοκλήρους.*

— *Γαλλικός τις οἶκος διέταξε τὴν ἀγορὰν πλείστων κοιλῶν σίτου ἀπὸ τὰ Παρίστρια.*

— *Περίπου 17 χιλ. κοιλῶν ἐξαγωγὴ ἐγένετο εἰς Βραΐλαν.*

— *Κατὰ τὰς ὑστάτας ἐξ Ἑλλάδος εἰδήσεις τὸ φιλελεύθερον Πρόγραμμα τοῦ Κ. Κομμουνδούρου προσείλκυσε καὶ αὐτὸν τὸν μέγαν ἄνδρα Δελιγεώργην εἰς τὰς δημοκρατικὰς φάλαγγας.*

Ἡ Νόσος Εὐλογία (Φλυζακίασις).

.....Τὴν εὐλογίαν μόνον οἱ *Σῆαι* καὶ οἱ Ἰνδοὶ ἔκπαλαι συνηρίθμουν ταῖς κοινοτέραις νόσοις· εἴς τινα δὲ τῶν ἀρχαιοτάτων περὶ θρησκείας καὶ φιλοσοφίας βιβλίων των εὑρέθησαν περιγραφαὶ αὐτῆς. Θεωρεῖται λοιπὸν ἡ Κίνα ἢ τὸ *Ἰνδοστὰν*, ὡς πατρὶς τῆς Εὐλογίας· ἀλλὰ δὲν ἐξηκριβώθη οὔτε εἰς ποίαν ἐκ τῶν δύο τούτων πρῶτον ἐφάνη, οὔτε τίνι τρόπῳ ἐγεννήθη.

Περὶ τὰ μέσα τῆς ΣΤ! ἑκατονταετηρίδος, ἐφάνη κατὰ πρῶτον ἡ εὐλογία εἰς τὴν Δυτικὴν Ἀσίαν, εἰς δὲ τὴν Εὐρώπην ἔτι πλέον ἐσχάτως. Τὸ 569 ὁρδαὶ χριστιανῶν ἐκ τῆς *Ἀβυσσηνίας* ἐπολιόρκησαν τὴν Ἀραβικὴν πόλιν Μέκκαν, ἐλπίζοντες νὰ καταστρέψωσι τὸν Ναὸν τῶν ἐθνικῶν, *Καάβαν* (Κιαρπε), ἡ εὐλογία ὅμως διέφθειρε τοὺς πολιορκητὰς τούτους λέγεται δὲ πρὸς τούτοις ὅτι καὶ ἡ *Κοκκίνη* ἐφάνη ἐκεῖ περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον.

Ἀπὸ τὴν πολιορκίαν τῆς Μέκκας, 569, ἕως τῆς πολιορκίας τῆς Ἀλεξανδρείας, 639, ἡ πρόοδος τῆς εὐλογίας δὲν ἀναφέρεται εἰς κἀνὲν τῶν σωζομένων Ἀραβικῶν Ὑπομνημάτων. Ἀμφιβολία ὅμως δὲν ὑπάρχει, ὅτι καθ'ὅλον τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἡ νόσος ἐξηπλοῦτο κατὰ διαφόρους διευθύνσεις, ἠκολούθει τοὺς νικητὰς Ἄραβας, οἵτινες συνηγμένοι ὡδηγοῦντο εἰς πολέμους ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ἀρχηγοῦ των.

Ὁ διασπορεὺς τοῦ λοιμοῦ ἐχρημάτισε πάντοτε ὁ πόλεμος, ὑποταχθέντων τῶν Περσῶν καὶ Συρίων εἰς τοὺς διαδόχους τοῦ Μωάμεθ· εὐλόγως δὲ δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὅτι μετὰ τῶν νικητῶν τούτων εἰσήχθη καὶ ἡ νόσος εἰς τὰς χώρας ταύτας.

Ἐξ ἄλλου μέρους ὁ Ἀμροῦ τοποτηρητὴς τοῦ Καλίφου Ὁμὰρ λεηλατήσας τὴν Αἴγυπτον τῷ 638 εἰς δύο ἔτη ἥλωσε καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν. Εἰκάζεται δὲ ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς πολιορκίας μετεδόθη ὑπὸ τοῦ Μωαμεθανικοῦ στρατοῦ εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ἡ *Εὐλογία*. Ὁ Ἀρὼν συγγραφεὺς, διατρίβων τότε εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐξέδωκε πραγματείαν περὶ τῶν Εὐλογιῶν, τὴν ὁποίαν αἰνίττεται ὁ περιβόητος Ἄραψ Ἰατρὸς Ῥαζῆς δυστυχῶς τὸ πόνημα τοῦ Ἀρὼν ἐχάθη ἔκτοτε.

Ἡ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν ταχεῖα καὶ μακροχρόνιος εὐδοκίμησις τῶν Σαρακηνῶν ὅπλων ἤνοιξε τώρα διώρυγας πρὸς διάδοσιν τῆς Εὐλογίας· οἱ δορυκτήτορες βαθμηδὸν ὑποτάξαντες τὰ ἐπὶ τῆς Μεσογείου Ἀφρικανὰ παράλια, μετέβησαν τῷ 712 εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. Ἀφοῦ δὲ ἐνίκησαν τὸν Ῥοδερίκον, ἔσχατον βασιλέα τῶν Γότθων, ἐκυρίευσαν τὴν Τολέδην καὶ μετὰ καιρὸν τὴν χώραν ὁλόκληρον.

Περὶ τὸ 732 διέβησαν Σαρακηνοὶ τὰ Πυρηναῖα. Ὅθεν σύχρονον τῇ ἐπιδρομῇ ταύτῃ εἰμποροῦμεν νὰ λογιζώμεν τὴν εἰς τὸ Βασίλειον αὐτὸ εἴσδυσιν τῆς εὐλογίας.

Εἰς τὴν Βρεττανίαν διεδόθη ἡ νόσος περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς Θ.' Ἑκατονταετηρίδος· ἀλλ' οἱ τοῦ καιροῦ ἐκείνου συγγραφεῖς δὲν παρέχουν καθαράν τινα εἴδησιν τῆς ἐπαράτου ταύτης ἐπισκέψεως. Βεβυθισμένοι εἰς τὴν ἄγνοιαν τοῦ Μεσαιῶνος, ἀφῆκαν ἀπερίγραπον τὴν χειροτέραν μάστιγα τῆς ἀνθρωπότητος.

Τὰ πρῶτα βήματα τῆς Εὐλογίας ὑπῆρξαν πάντοτε ὀλέθρια. Τὸ 1517· ἐμολύνθη ὁ Ἅγ. Δομένικος εἰς τὰς δυτικὰς Ἰνδίας. Ἡ νῆσος περιεῖχε τότε ἓν ἑκατομμύριον Ἰνδῶν, ἀλλ' οἱ δυστυχεῖς ἅπαντες ἐξωλοθρεύθησαν.

Περὶ τὸ 1520 ἤρχησαν αἱ εὐλογίαι καὶ εἰς τὴν Κοῦβαν, ἐκεῖθεν εἰς τὸ Μεξικόν· ἑνὶ λόγῳ κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς εἰς μόνον τὸ Βασίλειον τοῦ Μεξικοῦ ἐν βραχεῖ διαστήματι ἔφθειρε τρία ἥμισυ ἑκατομμύρια κατοίκων. Ὁλόκληρα ἔθνη πολεμιστῶν Ἰνδῶν σχεδὸν ἐξεκληρίσθησαν· καὶ σωροὶ κοκκάλων εὑρεθέντων ὑπὸ τὰ δάση τοῦ ἐνδοτέρου τῆς Ἀμερικῆς ὑπολαμβάνονται ὡς μαρτύρια τῆς τῶν εὐλογιῶν φθορᾶς.

Οὐδεμίαν ἐλάττωσιν ἐπιφέρει τὸ κλίμα εἰς τὴν δύναμιν τῆς νόσου ταύτης. Ἡ Ἰσλανδία, τὸ 1707, ἀπώλεσε 16,000 ἀνθρώπων. Ἡ Ὀλλανδία μόνον τὸ 1733 προσέφερεν ὡς ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν ἀνιλεῆ τοῦτον δαίμονα σχεδὸν ὅλους τοὺς κατοίκους.

Πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης εἶναι τὴν σήμερον πασίγνωστος ἡ εὐλογία, ἀλλὰ δὲν διατρέχει πλέον τὴν γῆν ὡς δαίμων ἐξολοθρευτικὸς, ἀπὸ χιλιάδας καὶ μυριάδας τὸν δρόμον αὐτοῦ στρώνων· χάρις εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ ἐμβολισμοῦ ὅστις εἰ ἐνηργεῖτο γενικῶς, θὰ ὠλιγόστευε λίαν ἡ θνῆσις.

Ἐνταῦθα ὅμως ὡς καὶ εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἀθορύβως ἐξακολουθεῖ τὴν καταστρεπτικὴν πορείαν της. Ῥίψωμεν ἓν βλέμμα ἐπὶ τῶν δυστυχῶν χωρικῶν καὶ θέλομεν φρίξει διὰ τὰς τερατώδεις φυσιογνωμίας, ἃς ἀφίνει ἡ διάβασις τῆς εὐλογίας. Δυνάμεθα ἀφόβως νὰ μνημονεύσωμεν καὶ τὰς ἐδῶ ἐνορίας(α), ἔνθα ἡ πάσχουσα τάξις οὐκ ὀλίγον μαστίζεται ἀπὸ τὴν φθοροποιὸν ταύτην νόσον, ἰδίως δὲ οἱ ξένοι οἵτινες δὲν εἰσὶ δεκτοὶ οὔτε εἰς τὰ Νοσοκομεῖα, καθότι δὲν δέχονται τοὺς ἀπὸ λοιμώδη ἐξανθήματα προσβεβλημένους, χωρὶς νὰ παραλείψωμεν καὶ τὰς συνεπείας τῆς ἀδιαφορίας τῶν πέριξ.

Πῶς δὲ σώζονται τινὲς ἐκ τῶν προσβληθέντων, τοῦτο εἶναι μυστήριον, γνωστὸν μόνον εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν πάσχοντα. Ὁ σύρων τὰς γραμμὰς ταύτας ὡς καὶ ὁ καταχωρῶν αὐτὰς δύο μῆνας ἀπὸ τὴν φθοροποιὸν ταύτην νόσον ἐπεσκέφθησαν. Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ μνημονεύουσι τοῦ ἀξιοτίμου Ἰατροῦ Κ. Μπουτάτη, ὅστις λίαν εὐγενῶς ἐξετέλεσε τὸ καθῆκόν του. Ἀ..

(α) Βουκουρεστίου.

D le Redactore,

In stimabilul D-vóstră ḑiar de la 30 Maiŭ a. c. aţĭ reprodus uă scrisóre a D-luĭ Ludwig Berger din America quare a făcut asupra Israeliţilor din România impresiunea quea maĭ penibilă.

D. L. B. quare s'a declarat gata a contribui la un fond — nu se scie la quare — fl. 50—se simte dator la aquéstă ocasiune, a arunca Israeliţilor d'aicĭ quele maĭ grele calomniĭ. El vorbesce despre Israeliţi Românĭ que emigréḑă la America :

«Aquestia însĕ prepară correligionarilor lor Americanĭ multe necasuri, quăcĭ n'aŭ menit de quât simpla lor viéţă, nu voia să mănânce trefe; nu voiaŭ cu nicĭ un preciŭ a se modernisa purtând zulufi—şi caftanele lor, şi la tóte aquestea nu voiaŭ sĕ lucreze.»

D-nu L. B. pune pe toţĭ Israeliţi Românĭ în categoria emigranţilor şi revarsă critica sa asupra nouĕ tuturor d'aquilea; maĭ ântêiŭ trebuie să observ D-luĭ L. B. quĕ asemenĭ individĭ que critică D-luĭ nicĭ quĕ există în Walachia şi chiar în Moldova, unde este un numĕr fórte neînsemnat quare maĭ conserv vechiul lor port, şi aquestia sunt împămênteniţĭ şi queĭ maĭ utilĭ aĭ ţĕriĭ, quăcĭ starea laboriósă şi meşteşugară începênd de la lucrătorul de ḑi pênĕ la quel maĭ fin meşteşugar, se compune din maĭ toţĭ Israeliţi.

Maĭ cu sémă Israelitul d'aicea trebuie sĕ fie fórte laborios, şi nu de uă intelig nţă puţină spre a puté concura cu vecinul seŭ creştin în afacerea sa.

Reaoa sentinţă a D-luĭ L. B. asupra noĭ Israeliţĭ Românĭ que confirma chiar prin falşele sale conclusiunĭ, que estrage din emigraţiune d'aicea.

România, que din natură ne este benedictată, fiind un Stat înfloritor cu uă populaţiune mică nu găsesce aicĭ nicĭ emigranţĭ creştinĭ, nicĭ emigranţĭ Israeliţĭ.

Israeliţi d'aicé sunt egalĭ cu correligionari lor Europeni, fiind quĕ în nenorocire astéptă cu curagiŭ, şi prefer a suferi pentru egalitatea lor de quât a'şĭ părăsi patria, quare nu voiesce a'ĭ recunósce de fiĭ.

Nenorocita idee a uneĭ emigraţiunĭ a Israeliţilor Românĭ spre America que a resărit din capul unuĭ D-nu B. F. P. a fost de către Israeliţi d'aicé cu energie învinsă şi de către correligionari nostri din străinătate combătută.

Vĕḑênd aqueia quĕ nu s'anunţă pentru emigraţiune nicĭ un emigrant a început cu promisiunĭ, adiquĕ, un Israelit va avea liberul voiaj, şi ajuns în America i se va da în mână 300 dolarĭ, şi ast-fel se offerirĕ nisce individĭ leneşĭ şi ómenĭ incapabilĭ, quari nicĭ aicĭ nu eraŭ în stare a'şĭ basa esistenţa, ér masa quea mare a Israeliţilor capabilĭ remaserĕ cu totul departe pentru emigraţiune.

Ast-fel dar constâ contingentul emigranţilor din elementele que'e maĭ rele şi incapabilĭ.

D-nu L. B. adaugă, quĕ toţĭ Israeliţi d'aicĭ que aŭ cerut protecţiune de la representantele guvernuluĭ American, aŭ fost protegiaţĭ de către aquesta.

Este adevĕrat quĕ uă sumă neînsemnată de junĭ spre a se debarasa de serviciile militare s'aŭ dus la protectoratul American, quare le a dat protecţiune în contra uneĭ sume însemnate de banĭ; quĕ aquéstă tratatiune este în desavantagiul Israeliţilor, o va confirma chiar însuşĭ D-nu L. B fiind quĕ numaĭ atuncĭ se pot pretinde tóte drepturile, quând quine va se decide a lua şi tóte sarcinele asupră-ĭ.

Nu poţ conchide maĭ nainte aquéstă scrisóre, D-le Redactore. fără a vĕ esprime în numele correligionarilor meĭ din România v ele mulţumirĭ pentru apărarea drepturilor nóstre repetite în stimabilul D-vóstră ḑiar.

Ἐν Διπλῷ τεύχει

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟΝ

Ἐπὶ τῶν ἱερῶν μεταξὺ

ΤΡΙΩΝ ΘΑΛΑΣΣΩΝ

Μαύρης, λευκῆς καὶ Ἐρυθρᾶς

Τόπων

Ἑφεσπερὶς ἐπὶ τῆς πάλαι καὶ νῦν

Αἰγύπτου

καὶ

Περιγραφὴ τοῦ Σουεζείου Λειβήθρου

Ἀπαγγελθεῖσα ἐν τῷ Ἀθηναίῳ ῥωμυνιστὶ

ὑπὸ

Θ. Α. Πασχίδου

Τιμὴ τριῶν φράγκων.

MANUEL EPISTOLAIRE

ou

RECUEIL DE LETTRES etc.

[Prix un franc].

ΕΠΙΣΤΟΛΑΡΙΟΝ Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΩΝ, ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΩΝ

Γραμματίων κλπ.

Γαλλιστὶ (en Français).

ὑπὸ

Θωμᾶ Αθ. Πασχίδου.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΞΙΟΤΙΜΟΥΣ Κ-ΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Νόσος, θάνατος τῆς φιλτάτης ἀδελφῆς *Αἰκατερίνης* σπαραξικάρδιος εἰσέτι, ἀσθένεια διανοητικὴ ἀδελφοῦ Πανεπιστημιακοῦ, ναυάγιον Διδακτηρίου, ἀφ' οὗ καὶ Πρέσβεις καὶ Πρόξενοι ἠπάτησάν με «κεναῖς ὑποσχέσεσιν» ἐπὶ 4 ἐπίμοχθα ἔτη, οὐδεὶς δὲ μεγαλόσχημος Σύλλογος ἦλθέ μοι εἰς ὑποστήριξιν, σφετερισμὸς γραμματίων καὶ χρημάτων καὶ ἀπάτη Τυπογράφων, ἐφ'οἷς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Κυβέρνησιν ἀνεφέρθην, κατέβαλόν με, καὶ τούτου ἕνεκα ὁ «Δεκέβαλος» ἐχρεώθη μὲ 2000 φρ.

Ἐξαιτούμενος λοιπὸν τῆς συγγνώμης σας, ἐλπίζω ὅτι θέλετε ὑποστηρίξει τὸ φύλλον τοῦτο, ἀποστέλλοντες προθύμως τὸ εὐτελὲς τῆς συνδρομῆς τίμημα.

Θωμας Ἀθ. Πασχίδης.

Χάρτης κυανόλευκος, δεικνύων τὰ μέχρι Πυρηναίων, Ἄλπεων, Καυκασίων, κλπ., ὅρια τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, ὡς καὶ τὰ ὡραιότερα ἀγάλματα καὶ τοὺς περιφήμους συγγραφεῖς Αὐτῆς εἰκονίζων πωλεῖται ἐν τῷ Διδακτηρίῳ μου.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ «ΔΕΚΕΒΑΛΟΥ»

Ἐν Δακορουμανίᾳ	φρ. 40	Ἐν Ἑλλάδι.	δρ. 22 80
» Αὐστρο-Οὐγγαρίᾳ	» 40	» Ἀνατολῇ	μίαν Ὀθ. λίραν
Ἠπειρο-Θεσσαλο-Μακεδονίᾳ. .	» 20	» Αἰγύπτῳ	» Αἰγ. λίραν
» Βυζαντίῳ, Σμύρνῃ κτλ . .	» 22	Ἐν Εὐρώπῃ καὶ » Ἀμερικῇ, κτλ. . .	» Ἀγγλλιραν

Διεύθυνσις (Adresse) «A l'Institut Hellénique» Th. A. Paschides Bucarest—Strada Bucur No. 13

Αἱ ἐξάμηνοι Συνδρομαὶ ἄρχονται τὸν Μ. Μ. Ἅγιον Γεώργιον καὶ λήγουσι τὸν Μ. Μ. Ἅγιον Δημήτριον.

Συντάκτης ὑπεύθυνος Θ. Α. Πασχίδης.

24. Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον Κ. Ν. Ῥαδολέσκου. Ὁδὸς, Ἀκαδημίας. 24.